

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, второ тримесечие на 2026 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
26.01.2026 г. – н. д. № 24/2026 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 219, ал. 4 от НК Делото е образувано срещу Б. И. Б. и О. Х. Ч. – длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – заместник-кмет на Община Кубрат. Касационното производство е инициирано по протест срещу въззивното решение от 21.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 236/2025 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изцяло потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 386/2024 г. на Окръжен съд – Разград, с която подсъдимият О. Х. Ч. е признат за невиновен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което не положи достатъчно грижи за възложената му работа и от това последват значителни щети в особено големи размери – 1 139 727 лв., и случаят е особено тежък), а подсъдимият Б. И. Б. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за престъпление по чл. 212, ал. 5 вр. ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В протеста се сочат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебно заседание.	С Решение № 253/02.06.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 141/21.11.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 236/2025 г. по описа на Апелативен съд – Варна.
17.09.2026 г. – н. д. № 502/2026 г., III н. о., докладчик: Калин Калпакчиев, чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите В. Ц. Ч., Д. И. А. и М. В. П., както и на частния обвинител и граждански ищец С. Б. И., срещу Присъда № 30/27.10.2025 г. по в.н.о.х.д. № 1537/2024 г. на Апелативен съд – София. С присъда по н.о.х.д. № 1479/2019 г. на Софийския градски съд – СНС – закрит са признати: - Д. И. А. (народен представител) за виновен в това, че в периода от 06.07.2012 г. до 17.07.2012 г. в гр. Бяла Слатина, в гр. Плевен, в гр. Монтана и в местността „Тировец“, землището на гр. Монтана (производствена база и офис на „Гала М“ ООД), при условията на продължавано престъпление с пет деяния като извършител и в съучастие с М. В. П. – помагач, и чрез посредственото извършителство на В. Ц. Ч., Б. В. Б. и И. Р. П. поискал от С. Б. И. неследващи му се дар – сума пари с общ размер от 220 000 лв., и облага – право на ползване на земеделски земи, собственост и арендувани от ЕТ „С. И.“, и приел от С. И. дар – сумата от 100 000 лв., която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от	

длъжностни лица: директора на Областната дирекция „Земеделие“ – Монтана, за да отмени Заповед № 376/31.08.2011 г. за служебно разпределение на ползването на масивите в землището на с. ***, област Монтана; да издаде заповед за въвод във владение в масив 128, землището на с. ***, област Монтана, в полза на ЕТ „С. И.“; да се съобрази със сключено доброволно споразумение за ползването на земеделски земи в землището на с. ***, област Монтана, при издаване на заповед за следващата стопанска година – 2012/2013 г., така че ЕТ „С. И.“ да получи повече земеделски земи за ползване и обработване, и началника на РУП МВР – Монтана, за да осигури охрана от полицейски служители и достъп до масив 128 в землището на с. ***, област Монтана, обработван от ЕТ „С. И.“, по време на жътвата на реколтата от рапица за стопанската година 2011/2012 г. – престъпление по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, за което му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години;

- В. Ц. Ч. за невиновен в това, че в периода 06.07.2012 г. – 09.07.2012 г. в гр. Бяла Слатина и в гр. Монтана, местността „Тировец“, при условията на продължавано престъпление с две деяния в съучастие като помагач с Д. И. А. – извършител, умишлено е улеснил Д. И. А. да поиска от С. Б. И. дар – сумата от 60 000 лв., и облага – право на ползване върху 2500 дка земеделски земи, собственост и арендувани от ЕТ „С. И.“, които не му се следват, и да приеме от С. Б. И. дар – сумата от 50 000 лв., който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице – директора на Областната дирекция „Земеделие“ – Монтана, като е оправдан по повдигнатото обвинение;

- М. В. П. за виновен в това, че в периода 09.07.2012 г. – 17.07.2012 г. в гр. Плевен и в гр. Монтана, местността „Тировец“, при условията на продължавано престъпление с три деяния в съучастие като помагач с Д. И. А. – извършител, и чрез посредственото извършителство на Б. В. Б. и И. Р. П. умишлено улеснил Д. И. А. да поиска от С. Б. И. дар – сумата от 160 000 лв., и облага – право на ползване на земеделски земи, собственост и арендувани от ЕТ „С. И.“, които не му се следват, и да приеме от С. Б. И. дар – сумата от 50 000 лв., който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица: директора на Областната дирекция „Земеделие“ – Монтана и началника на РУП МВР – Монтана – престъпление по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК, за което му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 6 месеца.

С присъдата Д. И. А. е осъден да заплати на С. Б. И. 50 000 лв. за причинени имуществени вреди в резултат на деянието, предмет на престъплението, за което подсъдимият е признат за виновен, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 17.07.2012 г., като е отхвърлен предявеният от С. И. граждански иск до размера на 100 000 лв. като необоснован.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната в частта, в която В. Ц. Ч. е признат за невинен, и в частта, в която Д. И. А. е оправдан да е действал в съучастие с В. Ц. Ч., вместо което В. Ц. Ч. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, поради което му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 3 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години. Д. И. А. е признат за виновен по обвинението, че деянията от 06.07.2012 г. и 09.07.2012 г. е извършил в съучастие с В. Ц. Ч. като помагач. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на В. Ц. Ч. са заявени всички основания за проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК, като в условията на алтернативност от ВКС се иска отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия по повдигнатото обвинение; изменяване на въззивната присъда и налагане на по-лекото алтернативно предвидено наказание „глоба“ или отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения. С жалбата на защитника на В. Ц. Ч. са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК и от ВКС се иска отмяна на атакувания акт и оправдаване на подсъдимия или отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения. С жалбата на защитника на М. В. П. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. От ВКС се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция. С жалбата на защитника на Д. И. А. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция. С жалбата на повереника на частния обвинител и граждански ищец е заявено касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК и се иска отмяна на атакувания акт в частта за наложените на Д. И. А. и М. В. П. наказания и връщане на делото за ново разглеждане, за увеличаване на наложените им наказания и отмяна на приложението на чл. 66 от НК по отношение наложеното на Д. И. А. наказание „лишаване от свобода“.	
21.10.2026 г. – н. д. № 508/2026 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Р. Р., Д. В. и И. Д. срещу решението от 19.01.2026 г. по в.н.о.х.д. № 416/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив. С присъда от 12.02.2025 г. по н.о.х.д. № 1651/2023 г. на Окръжен съд – Пловдив Р. Р., който към инкриминирания период е заемал длъжността кмет на район „Северен“ на Община Пловдив, е признат за виновен в това, че от месец декември 2018 г. до 30.05.2019 г. в гр. Пловдив, в съучастие като извършител с И. Д. (помагач) и Д. В. (помагач) е поискал и на 30.05.2019 г. е приел (чрез фактическото предаване на паричната сума от 60 000 лв. във владение на И. Д.) дар от З. А., който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице – М. Б., главен архитект на район „Северен“ на Община Пловдив, във връзка с правомощията му относно одобряване на идеен инвестиционен проект за жилищна сграда 4 – 5 етаж, по регулационния план на Пета градска част в гр. Пловдив. Наложено му е наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, като изпълнението е отложено с изпитателен срок от 4 години. Д. В. е призната за виновна в това, че в съучастие като помагач умишлено е улеснила извършването на престъплението от Р. Р., като е уточнила размера на паричната сума, която следва да се предаде като дар. Наложено ѝ е наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. И. Д. е признат за виновен в това, че в съучастие като помагач с Р. Р.	

умишлено е улеснил извършването на престъплението, като е участвал в уговарянето на подробностите във връзка с приемане на дара. Наложено му е наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено с изпитателен срок от 4 години. Подсъдимите са осъдени да заплатят в полза на държавата сумата от 60 000 лв., представляваща равностойността на предмета на престъплението, както и направените по делото разноски.

С решението на Апелативен съд – Пловдив присъдата е изменена, като е отменено осъждането на подсъдимите в частта относно заплащането на сумата от 60 000 лв. в полза на държавата, от наказанието е приспаданото времето, през което И. Д. е бил с мярка за неотклонение „домашен арест“, и е изменена присъдата в частта за разноските.

В касационните жалби са посочени всички основания за касационна проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК. Поддържат се оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимите, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна. С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил, като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане. С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.	С Решение № 214/28.04.2026 г. ВКС реши: Отменява изцяло Решение № 106/14.07.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна и изменената с него Присъда № 2/11.02.2022 г., постановена по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич. Прекратява на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК наказателното производство, водено срещу подсъдимия П. А. К. за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК. Отхвърля изцяло гражданския иск за причинени имуществени вреди в размер на 99 524,37 лв., ведно със законната лихва, считано от 07.08.2015 г., предявен от „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД срещу П. А. К., поддържан срещу Н. Н.

В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.	К., конституирана в правата на починалия П. А. К.
21.11.2025 г. – н. д. № 887/2021 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 12.02.2021 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 17/2017 г. С Присъда № 3/18.01.2017 г. на Военен съд – Пловдив по н.о.х.д. № 23/2016 г. Д. Н. И. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 311 и чл. 202 от НК (длъжностно присвояване в големи размери), извършено в качеството му на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната. С атакуваното решение на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена, като е изменена в частта за затворническото общежитие по отношение на Д. Н. И. В подадената касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. се отправя искане въззивното решение да бъде отменено и подсъдимият да бъде оправдан или производството да бъде прекратено поради данни за смърт на лицето.	Отложено без дата.
21.11.2025 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен. С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия. С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.	Отложено без дата.

20.03.2026 г. – н. д. № 151/2026 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинчева, чл. 304а от НК Делото е образувано по касационни жалби на защитниците на подсъдимия Н. Г. К. срещу Решение № 160/04.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 229/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е изменена Присъда № 79/12.11.2024 г., постановена по н.о.х.д. № 975/2024 г. на Пловдивския окръжен съд, като с въззивния съдебен акт подсъдимият е оправдан по обвинението да е дал подкуп на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение, а в останалата част присъдата е потвърдена. С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК за това, че е дал подкуп – парична сума на стойност 50 лв., на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение – полицейски органи: младши експертите Н. С. С. и Г. Л. Л., двамата на длъжност „младши полицейски инспектор“ в група „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ в РУ Карлово, ОДМВР – Пловдив, за да не извършат действие по служба, а именно да не бъде наложена глоба с фиш на подсъдимия за извършено от него административно нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП (като водач е управлявал МПС, което не е представено на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата изправност) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и „глоба“ в размер на 500 лева. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено за изпитателен срок от 3 години. В касационните жалби на защитниците на подсъдимия се релевират всички касационни основания с искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.	С Решение № 224/07.05.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 160/04.11.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 229/2025 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.
23.03.2026 г. – н. д. № 81/2026 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 304а от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Е. Ю. Б. срещу Присъда № 5/01.10.2025 г. по в.н.о.х.д. № 166/2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която Е. Ю. Б. е призната за виновна в това, че на 17.12.2019 г. в гр. Русе е предложила дар – парична сума, на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, главен инспектор А. В. К. – началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в Отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР – Русе, за да не извърши действие по служба – да не изпълни задължението, вменено му по чл. 67 от ЗМВР (полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления), като не извърши проверка по налични данни за извършено престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК ѝ е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година с периодичност два пъти седмично и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година. С присъда от 22.06.2021 г. по н.о.х.д. № 200/2021 г. на Окръжен съд – Русе подсъдимата е призната за невиновна и на основание чл. 304 от НПК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1, пр. 1 от НК. В касационната жалба се отправя молба за отмяна на въззивната присъда и постановяване на	С Решение № 191/14.04.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 5/01.10.2025 г., постановена по в.н.о.х.д. № 166/2025 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново.

съдебен акт, с който подсъдимата да бъде оправдана.	
25.03.2026 г. – н. д. № 172/2026 г., П н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 304а от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия С. М. П. срещу Присъда № 34/25.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 708/2025 г. на Апелативен съд – София. С Присъда № 218/19.12.2024 г. по н.о.х.д. № 6322/2024 г. на Софийския градски съд подсъдимият С. М. П. е признат за невиновен за това, че на 15.10.2023 г. в гр. София е дал подкуп – един брой банкнота с номинал от 20 лв., на длъжностни лица, в качеството им на полицейски органи, а именно Г. В. К., заемащ длъжността „старши полицаи“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 9 РУ – СДВР, и на В. В. Й., заемащ длъжността „полицаи“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 9 РУ – СДВР, за да не извършат действие по служба, а именно да преустановят започнатата спрямо него полицейска проверка по реда на чл. 70, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и да не бъде отвеждан в 9 РУ – СДВР за установяване на самоличността му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК. Присъдата е протестирана и с нова присъда от 25.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 708/2025 г. на Апелативен съд – София същата е отменена, като подсъдимият С. М. П. е признат за виновен по повдигнатото обвинение, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено по реда на чл. 66 от НК с 3 години изпитателен срок. С присъдата предметът на престъплението е отнет в полза на държавата на основание чл. 307а от НК и подсъдимият е осъден да заплати разноските. В касационната жалба са изтъкнати касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като са изложени доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени присъдата на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде редуцирано съществено.	С Решение № 241/21.05.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила присъда, постановена по в.н.о.х.д. № 708/2025 г. по описа на САС.
27.04.2026 г. – н. д. № 230/2026 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 203, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия и на частните обвинители и граждански ищци срещу Решение № 151/15.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 172/2025 г. на Апелативен съд – Варна. С Присъда № 260008/18.09.2020 г. по н.о.х.д. № 1367/2018 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Т. И. Д. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което присвои чужди пари, вещи или други ценности в особено големи размери, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява, и случаят е особено тежък). Подсъдимият е присвоил движими вещи – зърно (пшеница, ечемик, слънчоглед) на обща стойност 2 353 985 лева. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 8 години. С въззивно решение от 01.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 412/2020 г. на Апелативен съд – Варна е присъдата е изменена, като на подсъдимия са наложени наказанията „конфискация“ на част от имуществото му, „лишаване от	С Решение № 242/22.05.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 151/15.12.2025 г. на Апелативен съд – Варна, постановено по в.н.о.х.д. № 172/2025 г.

правото да заема материалноотговорна длъжност“ за срок от 10 години и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене и управление на средства и имущество“ за срок от 10 години. В останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена. Решението е обжалвано пред ВКС, като по образуваното к.н.д. № 925/2021 г. е постановено решение, с което са отменени първоинстанционният и въззивният съдебен акт изцяло и делото е върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото е постановена Присъда № 17/26.02.2025 г. по н.о.х.д. № 197/2022 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимият Т. И. Д. е признат за виновен и осъден по чл. 203, ал. 1 и 2 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 8 години и и за същия срок „лишаване от право да заема материалноотговорна длъжност, както и професия или дейност, свързана с пазене и управление на средства и имущество“. Подсъдимият е оправдан частично за размера на присвояването. С решението от 15.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 172/2025 г. на Апелативен съд – Варна е изменена присъдата в частта на наказанията „лишаване от свобода“ и „лишаване от права“, като и двете са намалени на 5 години. В останалата част присъдата е потвърдена. В касационната жалба на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и за прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление или оправдаване на подсъдимия. В касационната жалба на частните обвинители и граждански ищци се изтъква довод за явна несправедливост на наложеното спрямо подсъдимия наказание.	
11.06.2026 г. – н. д. № 473/2026 г., III н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 167, ал. 2 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. Н. срещу Присъда № 8/26.02.2026 г. по в.н.о.х.д. № 1302/2025 г. на Апелативен съд – София. С Присъда № 89/30.06.2025 г. по н.о.х.д. № 3174/2024 г. на Софийския градски съд подсъдимият С. Н. – кандидат за кмет на кметство Драгомъж на втори тур на изборите на 05.11.2023 г., е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2, предл. второ от НК (търговия с гласове от недлъжностно лице). С въззивната присъда на Апелативен съд – София С. Н. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 10 000 лв. На подсъдимия е наложено и кумулативно предвиденото наказание по чл. 167, ал. 6 от НК – „лишаване от право да заема избираема държавна, общинска или обществена длъжност“ за срок от 4 години. С касационната жалба се навеждат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които не са отстранени и които са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и неговия защитник, както и за явна несправедливост на наложеното наказание.	Обявено за решаване.

17.09.2026 г. – н. д. № 525/2026 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 302, т. 1, б. „а“ от НК Делото е образувано по касационна жалба и допълнение към нея от подсъдимия Р. Н. С. срещу Присъда № 35/01.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 1070/2025 г. на Апелативен съд – София. С въззивното присъда е отменена Присъда № 58/07.05.2025 г. по н.о.х.д. № 2238/2023 г. на Софийския градски съд и подсъдимият Р. Н. С. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301 от НК. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено за срок от 5 години по реда на чл. 66 от НК, „глоба“ в размер на 6000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност, свързана с охрана на обществения ред“ за срок от 3 години. В подадените касационна жалба и допълнение се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда.	
19.10.2026 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд. С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване право да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност за срок от 10 години. С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част. С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.	
26.10.2026 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу	

решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.